

где мучителя тоск синята на честного и животворящего Креста. Поблаго царь Константин поставил в храме Христовом на поклонение ей здесь майка си Елены, и всичките болеры и чловѣцы на Рымъ стояли на холмахъ Христовыхъ, и тогако стана голубь радость и го лебяда веселѣа оу градъ Рымъ; и на Фивы стране иконошество въхъ школъ Рымъ, и на память преславныхъ побѣды, и царь постави Крестъ въ средѣ града Рымъ на голубище (дирикѣ) каменый и на столѣ на столпа тыль рѣчи: сюжъ това спасителю знамѣніе толь градъ се є ѿкводилъ ѿ мучителѣи и архимандритъ (хомотъ).

И второй разбѣй и малъ царь Константинъ противъ сюжъ Византіонъ (Цареградъ). А третій камъ Дѣнава сюжъ татаровъ и всичките тѣхъ побѣдилъ синята на честного Креста Господна.

Тогика царь Константинъ пратилъ майка си цара ца Елена на Иерусалимъ сюжъ мнѣго и мѣніе да твори честного Креста Господна, и тѣ скоро Фтишла и Иерусалимъ и тамо видѣла святіѧ мѣстѣ, и ги очистила ѿ идолы, и различны свати мѣши и землѣта ископала. Тогика на това време былъ Иерусалимскій Патріархъ Макарій; той соподобна честь посвѣтилъ царнца, и благѣннаѧ Елена ѿшѣа да иска ѿ Европѣ скрытый животворящий Крест Господень. И единъ дѣнь сокрушила всичките Евреи, ги пытала да покажатъ кадѣ є скрытъ Крестъ Господень? само мѣсто-то да покажатъ: и тѣа га ѿрѣчи